

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXV. évfolyam II. szám

2021. november

*„Az Úr pedig irányítsa szíveteket Isten szeretetére és
Krisztus állhatatosságára.”*

II. Thesszalonika 3:5

Egyházunk 2021. évi jeligéje:

„Akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” Ézsaiás 40:31/a

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

7-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz Pécsen, **Jézus Krisztus elsőége és utolsósága (Jel 1,17b)**

14-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Jézus Krisztus első és utolsó a házasságban (Mk 10,1-12)**

21-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Jézus Krisztus első és utolsó az anyagi dolgokban (Lk 14,26)**

28-án, **advent** 1. vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Messiási prófécia Síló eljövételéről (1 Móz 49,10)**

Egyházi program: 7-9-ig lelkész továbbképző Balatonszárszón

Felekezeti program: A 2021-es Evangéliumi Fórum

november 21-24-ig lesz a balatonszárszói SDG Konferencia-központban

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsen, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

*A jóságos Isten áldjon tovább is minket,
Hogy vidáman, békén tölthessük életünket;
Tartson meg mindvégig minket kegyelmében,
Legyen szabadítónk minden szükségünkben!*

M. Rinckart (Evangelikus énekeskönyv 40/2)

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Megfáradt ember fohásza

Aki a tiéd,
az nem veszik el.
Útján,
amerre mennie kell,
te vagy a lámpás,
te vagy a fény.
Borús éjben is
örök remény.

Aki a tiéd,
az hazatalál.
Útján haladva
ha meg-meg is áll,
te vagy ereje,
akarata.
Így jut az ember
hozzád-haza.

Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Az Országos Női Csendesnapok

Idén szeptember 23-26. napokban Mátraházán találkoztunk a Női csendesnapon 54 fő részvételével.

„**Vele vacsorálok és Ő énelem**” – Jelenések 3,20 Ige vezetésével az életünk elengedhetetlen részét képező asztalközösség témán keresztül kerestük Isten vezetését, vártuk az életünk formálódását. Jézus életében különleges szerepet játszottak a közös étkezések. Sok beszámolót olvasunk a Bibliában, amikor tanítványaival, a hallgatóival, vagy éppen idegenekkel evett együtt. Minden egyes történet igazán különleges üzenettel bír.

Mi, nők tudjuk, hogy a lakás központi helyisége a konyha. Itt készül a minket tápláló étel, itt fogadjuk a vendégeinket, és itt zajlanak a legmeghatározóbb párbeszéd, viták, diskurzusok.

Mi történik az asztal körül, ha Jézus is jelen van? – szemszögből tanulmányoztuk

- az Emmausi tanítványok párbeszédét, úton haladásukat, a kenyér megtöréséből adódó felismerést, a felszabadult örömeiket, amely hátrázott cselekvést eredményezett. Lukács evangélium 24. rész. Milyen beszélgetések zajlanak közöttünk, panaszos, bántó, kérdőre vonó, elítélő? – kics csoportos beszélgetések lehetőséget adtak erre a kérdésre is válaszolni, és minden előadás keretén belül sok-sok konkrét kérdést kaptunk, amelyek a téma gyakorlativá tételét munkálta.

- Betániában Jézus betért Márta és Mária házához – Lukács 10. rész -, ahol Márta szorgoskodott, készítette az étkezéshez szükséges dolgokat, Mária a lábához ült – „Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd hát neki, hogy segítsen!” Az Úr azonban így felelt neki: „Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalanoksz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre, ...” Márta életében micsoda változás történt, amit a Lázár feltámasztása esemény kezdetén mondott bizonyágtételéből tudunk meg: „Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment, Mária azonban otthon maradt. Márta ekkor így szólt Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem, de most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.” – micsoda mély hit, bizalom, változás valósult meg Márta életében.

- Jerikóban a kicsiny termetű, gazdag fővámszedő Zákeus élete miként fordul meg, amikor Jézus lehívja az Őt látni akaró embert a vadfügefáról, és a házban az asztalához ül, együtt eszik vele, jelen van és a jézusi jelenlét milyen hatalmas változást hoz elő Zákeus életében „Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kiszartottam, a négyszeresét adom vissza neki.” Bűnvallását nyíltan elmondja, a felismerését a bűn általi következmények helyre hozásának elhatárolása, megcselekvése követi, az asztalközösségben a Szent jelenléte változást munkál. Életfordulás az Élet felé, Isten felé. „Ma lett üdvössége ennek a háznak, ...” – nem csak Zákeus élete, hanem a házának az élete (felesége, szolgálói, gyerekei? - nem tudjuk kik voltak vele) is teljesen meggyógyult. Lukács evangélium 19. rész

- „Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék vele. Be is ment a farizeus házába, és asztalhoz telepedett.” – Lukács 7, 36-tól olvashatjuk, hogy egy bűnös asszony megtudta, hogy asztalhoz telepedett, ... bement a házba, bement az asztal körül ülő férfiak közé, nem törődött azzal, hogy mit

fognak mondani, nem törődött azzal, hogy ő nő, ő nem férfi, nem volt hivatalos oda. Neki mennie kellett Jézus jelenlétébe, sőt bekenni a lábát, és a szívéből kifakadó bűnbánat könnyeivel megmosni a lábát. Jézus hagyta, hogy félbeszakadjon az étkezés, a férfiakkal való diskurzus, hagyta, hogy a bűnös lelke meggyógyuljon, hagyta, hogy bekenje a közelgő halálára gondolva. Közben Simon gondolatait is jól megértette, és elkezdte őt is tanítani: „Simon, van valami mondanivalóm neked, ...” Jézus Simont is szerette, ezért próbálta őt is tanítani.

- Úrvacsorai istentisztelettel zárult vasárnap az Országos Női Konferencia Mátraházán. A záró istentiszteleten Jávor Sára szolgált Isten Igéjével, témája “A Bárány vacsorája” volt. Jelenések könyve 19. rész

Az Igei vezetést időrendi sorrendben írva Kardosné Lakatos Lilla, Csernák Istvánné Éva, Szabóné Papp Klára, Hajduné Csernák Erzsébet, Siposné Szabó Anna, Vadászi Ágnes és Jávorné Czirbusz Sára hozta közénk. Az imaséta anyagát Harmanné Ábrahám Judit állította össze. A gyönyörű dekorációt Laczó Edit és a Női Bizottság tagjai, a tányéronkénti meglepetések Vadászi Andrásné Katica néni, Petri Ágnes, Laczó Edit és még mások kezűgyességét dicséri.

Vadászi Ágnes, a bizottság elnöke így emlékszik az elmúlt napokra: “Jézussal egy asztalhoz ülni mindig izgalmas. Biztos, hogy történik valami váratlan. Meghökkenítő, vagy botrányos tettek. Válaszra váró kérdések, életváltoztató feleletek, sírásba fúló hála. Vele, még hétköznapi cselekedeteink is megszentelődnek. Öntudatlanul, szeretettel fűszerezve. Ezt tapasztaltuk mi is mindnyájan, akik részt vettünk idei női csendesnapunkon. Volt sírás, volt hála, volt szeretet és még jókedv is „Mici néni és Pannika segítségével”. Köszönjük Jézus!”

Az utóbbi évek egyik legjobb női hétvégéje volt, többen így summázták. A mátraházai helyszínen ez az asztalközösséges téma nagyon jó volt, a gyönyörű idő, a Kékes-tetőre kirándulás, a Sástói libegőzés, a finom ételek, a sok sok beszélgetés, az imaséta – mind a lecsendesedést munkálta. Formálj engem most Úr Jézus, adj muníciót, állítsd helyre a bennem levő elhajlásokat, tisztíts ki, mert Veled szeretnék asztalközösségben lenni életem minden napján!

Emlékezet

„Emlékezzetek csodatetteire...”

Látod, Uram, mennyit panaszkodunk!
Szidjuk önmagunkat, szidjuk a másik embert.
Bosszankodunk, méltatlankodunk,
elégedetlenkedünk.

Pedig hányszor könyörültél már rajtunk!
Hányszor bebizonyítottad már kegyelmedet!
Hányszor mentettél már meg bennünket,
- legtöbbször önmagunktól...

Add, hogy tudjunk emlékezni csodáidra,
amelyekkel csendben végigkísérted eddigi életünket!
Add, hogy meg tudjuk köszönni,
hogy ahová nélkülöd jutottunk,
te még ott sem hagytál magunkra minket!

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Hidas gyülekezet 1946-2021

Október 3-án délután ünnepeltük a hidasi metodista gyülekezet 75 éves jubileumát, és egyben az aratási hálaünnepet a hidasi kápolnában. Meghívott vendégként részt vett az ünnepségen, és üdvözölte a gyülekezetet Berg Csaba Hidas polgármestere, Aradi András evangélikus esperes, Erős Károly református lelkész. Örömszolgálatot szolgált, hogy a faluból sokan eljöttek az ünnepünkre: evangélikusok, reformátusok és katolikusok is. A régi hagyományokat felidézve velünk ünnepelt a bonyhádi baptista gyülekezet néhány tagja. A református kórus két énekkel is szolgált nekünk. Egyházunkból korábbi lelkészeink feleségeikkel - Sztupkai Mihály és Gyurkó József nyugalmazott lelkészek, Hecker Márton dombóvári lelkész, - és a dombóvári testvéreink is velünk ünnepeltek. Üdvözlétét küldte dr. Hecker Frigyes nyugalmazott szuperintendens, aki kora és egészségi állapota miatt nem tudott részt venni az ünnepünkön. Kerekretiné Szili Anna visszaemlékezett a hidasi gyermekek között végzett szolgálatára, Vigh Bence a metodista fiatalokkal Hidason töltött időket idézte fel. Az istentiszteleten Hecker Márton hirdette az ígét. Schauermann M.

Henrik idézte vissza a gyülekezet 75 évének történetét emlékei alapján. (Ezt közöljük a következő írásban). A kellemes beszélgetés szeretetvendégség keretében folytatódott, amelyhez a finom süteményeket a különböző felekezetek képviselői hozták.

SCHAUERMANN M. HENRIKNÉ

A hidasi gyülekezet története 75 évvel ezelőtt, 1946-ban kezdődött

Hidason a Metodista Egyház tevékenysége 1946-ban indult el. A munkát Löbel János metodista lelkész kezdte, aki az 1910-es években már evangélikus elemi iskolai tanítóként működött a faluban. A metodista egyházi szolgálat a mai metodista imaházban (Hidas Petői u 9.) vette kezdetét, amely addig a szinte teljes létszámban Németországba kitelepített baptista gyülekezet otthona volt.

A missziós munkát indokolta és az evangélium iránti fogékonyságot több tényező segítette elő: a háború után szinte nem volt olyan család, amelyből ne hiányzott volna valaki, német ajkú lakosság döntő többségét kitelepítették Németországba, a németességgel, és annak anyanyelv használatával szembeni állami tilalmakat csak Löbel János merete figyelmen kívül hagyni. Így csak a metodista istentiszteleteken hallhatták az itthon maradt német ajkú evangélikusok és reformátusok anyanyelvükön az igehirdetést (legtöbbjük még társalgás szintjén sem beszélt a magyar nyelvet). Löbel János visszaemlékezése szerint: „nyakamba vettem a falut, és rövidesen összehoztam húsz embert”. A gyülekezet építés fontos momentumai voltak a téli hónapokban megrendezett evangelizációs esték. Ezekre kézzel írott és házhoz vitt meghívókon invitálták az embereket. Az evangelizáció vendég lelkésszel és a váraljai baptista gyülekezet fiataljainak ének- és zenekara közreműködésével folyt. Több ember egyházunk döbröközi és györkönyi nyári csendesnapjain (un. konferenciáin) tért meg, és lett az egyház szolgáló tagja. Az istentiszteletet rendszeresen látogatók száma ez időben 25-30 fő körül volt. A kizárólagosan használt német istentiszteleti nyelv később akadálya lett a gyülekezeti munka kibővülésének. A gyülekezetben számon tartották a falu szociálisan rászoruló lakosait, akik közül egyeseket alkalomszerűen látogattak, élelemmel, fűtőanyaggal támogattak, esetleg karácsony esti énekléssel és szerény ajándékkal kedveskedtek nekik. A hidasi gyülekezet - mivel itt volt a

lelkész állandó lakása – lett később bázisa a pécsi és a bicsérdi metodista munkának is. A 1980-as évekig gyermek és ifjúsági munka is folyt a gyülekezetben, kívülálló gyermekek között is.

A hidasi gyülekezet számbeli leépülésében a második kitelepítési hullámnak és a gyülekezeti fiatalok elköltözésének volt meghatározó szerepe, de nem maradt nyomtalanul a lelkész Pécsre költözése sem. Ma már csak néhány idős, de hűséges tagból áll a gyülekezet, akikre az összetartás, a derű és a hűséges hívogató szolgálat a jellemző. A hidasi gyülekezetre a kezdetektől jellemző volt az ökumenikus nyitottság és -közösség gyakorlása.

Most is rendszeres istentiszteletek, ökumenikus jellegű bibliaórák, közös ünnepségek (pl. reformációs megemlékezések, aratási hálaünnep, ökumenikus imahét) és időszakos evangelizációk keretében folyik a szolgálat. Céljuk, törekvésük az egyházaktól elidegenedett emberek megkeresése az örömhír üzenetével.

Emlékeim a hidasi metodista gyülekezet 75 éves jubileuma kapcsán

A következőkben a hidasi gyülekezet elmúlt évtizedeiről szeretnék 1-2 szubjektív gondolatot megosztani.

Több évtizeden át magam is részvevője voltam a gyülekezet életének. Ezért nem az objektív külső szemlélő, hanem az elkötelezett emlékező szerepében szeretnék megemlékezni az Úr csodálatos munkálkodásáról ebben a kis, törékeny, fogyatkozó létszámú közösségben. Sem „fényezni” nem akarom a múltat, sem búslakodni a „rég szép idők” elmúltá felett, hanem néhány olyan emléket szeretnék felidézni, amely talán aktuális lehet a mai metodista és nem csak metodista gyülekezetek számára.

Amiről beszélni szeretnék.

- A gyülekezet megalakulásakor fennálló társadalmi-politikai környezet
- Az Úr munkájának végzéséhez szükséges emberi kiállás és bátorság. Az Úr megőrző ereje az ellenséges külső körülmények ellenére.
- A gyülekezeti szolgálat néhány jellemzője, és szolgálati területek a hidasi gyülekezet életében.
- Ökumenikus kapcsolataink és a gyülekezet jövőbeni célja Hidason a meglévő ökumenikus környezetben.

A gyülekezet létrejöttékor fennálló körülmények

Csak felsorolásszerűen:

Vesztett háború, megcsonkult családok, megélhetési gondok. A falu német nemzetiségű lakosságának teljes jog- és vagyonfosztása, 85%-ának kitelepítése Németországba, a falu- és családi közösségek szétzilálása, a fiatal nők és férfiak elhurcolása szovjet munkatáborokba, teljes lét- és életbizonytalanság. A bukovinai székely családoknak a Bácskából való menekülés fenyegetettsége utáni betelepítése a kitelepített német családok házaiba, földjeibe. Az ebből adódó belső és nemzetiségek közötti feszültségek.

Az itt maradt német családok (akik eredetileg nagyobb részt evangélikusok, kisebb részben reformátusok voltak) rendkívüli nyomorúságukban fogékonnyá váltak az evangélium üzenetére, Istentől remélt vigasztalásra. Azonban az akkori állami rendelkezéseknek engedve templomaikban már nem hirdethették anyanyelvükön (németül) az igét. Így, ha el is mentek istentiszteletre, nagyon kevesen és nagyon keveset értettek meg abból, ami a szószéken elhangzott.

Hidason az 1920-as években alakult egy népes baptista közösség. Az ő általuk épített imaházban ünnepeljük most a jubileumunkat. Ezt a közösséget egy idős néni (Loos Konrádné) kivételével kitelepítették Németországba.

Ebbe a szituációba érkezett vissza Löbel János volt metodista lelkész és felesége, Mariska néni Ausztriából, ahová a helyi német polgári iskola evakuálásakor kerültek. Löbel Jánost rögtön internálták, és a szászvári szénbányában kényszermunkára fogták, ahonnan korára való tekintettel (60 éves volt ekkor) elengedték Hidasra, de minden vasárnap reggel személyesen kellett megjelennie a helyi rendőrőrsön. Ő (Löbel bácsi, ahogy akkor mindenki szólította) elkezdte németül hirdetni az igét az elnéptelenedett baptista kápolnában metodista lelkészként. Vasárnaponként reggel lejelentkezett a rendőrségen, és utána megtartotta az istentiszteletet.

Itt szeretnék áttérni a második gondolatomra, a szükséges kockázatvállalásra, a bátorságra, és az Úr megőrző erejére.

Egyre-másra jöttek igét hallgatni az evangéliumra szomjas emberek, többek között az én csonka családom néhány tagja is. Rövid időn belül 20-30 fő hallgatta vasárnaponként az élő evangéliumot. Ezt mernie kellett főlvállalni Löbel bácsinak, mert abban az időben sokkal kevesebbet is vittek el embereket a kommunisták által irányított hatóságok.

Evangelizációkat szervezett áldott szolgálátú evangélisták meghívásával. Itt szeretném megemlíteni Szécsey János, Zimre Gyula, Hecker

Ádám methodista és Laub János baptista lelkészek nevét. A Löbel bácsi által kézzel írt meghívó cédulákat a gyülekezetbe járó két tizenéves fiúcska vitte el a családokhoz. Mindez a hatóság szeme láttára történt, de az Úr megőrizte az övéit. Nincs tudomásunk arról, hogy ebből bárkinek is komoly bántódása lett volna.

Egy másik fontos tényező a methodista misszióban a Döbröközön és Györkönyben évente felváltva megrendezett csendesnapok (akkori szóhasználatul konferenciák) voltak. Ezeken nagyon hatékonyan működött az Úr Lelke, több ember tért meg ott, és lett gyülekezetének évtizedeken keresztül hűséges tagja. A teljesség igénye nélkül itt kell megemlítenem a részben itt élő hitre jutott családokat: Mühlék, Paplauerék, Schäferék és saját családom. Ezek az 50-80 személyt magukban foglaló konferenciák is a teljes hatósági ellenszélben kerültek megrendezésre. Nem tudok róla, hogy ebből az akkori szuperintendenseknek, Szécsey Jánosnak, majd 1956-tól Hecker Ádámnak komolyabb baja származott volna. Így tartotta az Úr védő kezeit azok fölél, akik mertek hittel kockázatot vállalni (Józsue 11:9 „Megparancsoltam, hogy légy erős és bátor, ne félj és ne rettegj, mert veled van Istened az Úr mindenütt, amerre csak jársz”). Ennek az ígének a valóságát tapasztalhatták meg az akkor élt testvéreink.

Néhány szó a gyülekezet akkori életviteléről

Hetente háromszor volt közösségi alkalom: vasárnap délelőtt és délután istentisztelet, hétközben pedig biblia- és imaóra. Az evangálizációk általában 3-4 naposak voltak. Este nyilvános alkalmak az imateremben, délelőtt pedig családoknál a gyülekezetbe járóknak hitméllyítő beszélgetések. A vendég lelkészek általában a helyi lelkésznel szálltak meg, az ebédeket felváltva testvérek biztosították. Ezek az ebédmeghívások általában értékes lelkigondozói beszélgetésekké alakultak.

Ünnepünk

Minden évben nagy ünnep volt az aratási hálaadó istentisztelet. Szépen feldíszített imaterem, válogatott szép terményekkel megrakott asztal fogadta az ökumenikus hallgatóságot. A későbbi években a helyi protestáns lelkészek is megtisztelték részvételükkel és felszólalásaikkal az ünnepséget. A legbensőségesebb kapcsolat a bonyhádi kör-

zet baptista testvériségével alakult ki (Bonyhád, Váralja, Egyházaskozár). Ezek a látogatások kölcsönösen örömteli találkozásokot jelentettek.

A másik jeles esemény a karácsony esti istentisztelet volt. Ezeken a gyülekezeti gyerekek verseket mondtak el, a szülők közösen készítettek egyszerű kis csomagocskákat (sütemény, alma, dió, 1-2 szem szaloncukor, mindezek színes krepp papírba csomagolva). Évtizedek múlva mesélte egy akkori falubeli fiú, hogy gyermekkorában mennyire szeretett volna ő is részt venni ezeken az ünnepeken, és mekkora öröm volt számára, amikor behívták az imaterembe, és ő is kapott egy ilyen csomagot. A karácsony esti istentisztelet után a gyülekezet tagjai kis ajándékot vittek rászoruló kívülállóknak, énekeltek 1-1 szép karácsonyi éneket, és utána kezdődhetett otthon a családi karácsonyozás.

Voltak nagyon emlékezetes megtérések, pl. amikor egy nagyon ellenséges szándékú párttag rákban megbetegedett. A gyülekezet meglepetésére ő kérte a lelkészünket, hogy látogassa meg, és tartsanak az ő házában is bibliaórát. Élete utolsó napjaiban megtért. Az volt a kívánsága, hogy Löbel bácsi temesse. Erről a szándékáról a párttitkárnak nem sikerült őt lebeszélnie, így a család teljesítette kívánságát, és Löbel bácsi aggódva bár, de vállalta ezt a kockázatos feladatot.

Csak felsorolásszerűen szeretném megemlíteni a gyermekmunkát (vasárnapi iskola), szenvedélybetegek és egyéb rászorulók felkarolását. A gyülekezet több ízben helyt adott országos gyermek és ifjúsági csendesnapoknak a Löbel házban, azokat tevélegesen is támogatta. A gyülekezeti ingatlanok fenntartásában is részt vállaltak.

Ökumenikus kapcsolatainkat is gyülekezetünk megalakulásakor fennálló körülmények alakították.

A legbensőségesebb kapcsolatunk - ahogy fentebb már említettem - a baptista testvéreinkkel állt fenn. Nem egyszer előfordult, hogy evangélikáinkon a váraljai baptista fiatalok szolgáltak énekkel és zenével. Ez a szolgálat nagyon kedvelt volt a meghívott kívülállók körében is. Az aratási hálaünnep kölcsönös megünnepléséről korábban is szoltam már.

Az evangélikus egyház lelkészével nagyon feszült volt a viszony, mivel tagjaink nagy része a kitelepítés miatt egyébként is lecsökkent létszámú evangélikus gyülekezetből került ki. Az evangélikus gyülekezet tagjainak egy része viszont majdnem mindig elfogadta ünnepi istentiszteleteinkre szóló meghívásunkat. Ez a helyzet később hála az Úrnak közvetlen testvéri kapcsolattá fejlődött lelkészi szinten is, és ma is így van.

A református gyülekezettel való kapcsolatunk alakulásában is a Lélek munkáját látom. A 40-50-es évek országos ébredése ezt a gyülekezetet is elérte. Szabó Imre (Bogárdi Szabó István volt püspök édesapja) még leányemberként tartott esti evangelizációkat (nappal segített az embereknek az aratásban). Ezeken több család hitre jutott, és ezek az emberek nagyon közeli kapcsolatba kerültek velünk, nyelvi, kulturális különbségek és egyéb ellenérdekek dacára. Volt, hogy örömmel vettek részt döbröközi hitmélyítő konferenciánkon is. A helyi református lelkész (Bognóczky Géza bácsi) is jó kapcsolatot ápolt Löbel bácsival, de gyülekezeti rendezvényeinken személyesen nem vett részt.

A katolikus testvérekkel abban az időben semmiféle kapcsolatunk nem volt, igaz ellenségeskedés sem állt fenn soha.

A hidasi egyházak ökumenikus kapcsolatának elmélyítésében nagy szerepe volt Boruss Mária református lelkésznek. Ennek áldásos hatásai máig érződnek.

A gyülekezet jövője és szerepe a hidasi ökumenikus keresztény közösség egyik tagjaként

Ennek a jubileumnak persze van egy kicsit szomorú melléklöngéje is, tekintettel a nagyon lecsökkent létszámra. Vigaszra és reménységre az ad okot, hogy az ügy, amit ez a gyülekezet is szolgál, az Úr ügye, aki azt mindig diadalra viszi. Ha ragaszkodunk hozzá, akkor továbbra is velünk és közöttünk teszi azt. A gyülekezet jelenlegi létszáma mellett is igaz az ígérete: „Ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18:20) Hívó emberként az a feladatunk, mint volt a babiloni fogságban szenvedő zsidóknak, hogy munkálkodjunk az ország (jelen esetben a község) javára. Erre mindenkinek nagyobb szüksége van, mint valaha volt. Ezt kell tennünk az ökumenikus kereszténység tagjaiként is. Akkor lesz jövője minden keresztény közösségnek Hidason, ha ezt imádkozva, Istenben bízva, hitelesen tesszük, ahogy az János 13:35-ben olvasható: „Arról fogják megtudni, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”

Reméljük még több jubileumi megemlékezésre lesz módunk minden keresztény közösségben Hidason is. Ehhez kívánom az Úr erejét, örömét és áldását!

SCHAUERMANN M. HENRIK

A Pécs-Hidasi körzetben szolgált lelkeszek:

Löbel János 1946-1960;
Wladár Antónia 1961-1966;
Hecker Ádám 1974-1979;
Hecker Márton 1992-2005;
Kurdi Zoltán 2015-

Dr. Hecker Frigyes 1960-1961;
Dr. Hecker Frigyes 1966-1974;
Sztupkai Mihály 1979-1992;
Gyurkó József 2005-2015;

Emlékeim a hidasi gyerekmunkáról

Az 1970-es évek vége felé indult a gyerekmunka Hidason.

Nem mondható nagy egyháztörténeti eseménynek ez a kicsiny miszió, de a Mühl családnál nevelkedő két állami gondozott kislány, Molnár Szilvi és Pápai Edit, mint „alapító tagok” hívogatása révén a gyerekóra látogatóinak száma növekedett. A magyarfalusi hídnál ácsorgó gyerekek felfigyeltek arra, hogy valami történik abban az öreg kis házban, ahová idős nénik járnak imádkozni.

A gyülekezet imádsága nyomán hamarosan ugrándozó, hangoskodó gyerekek töltötték meg a kis imatermet. Sokat énekeltünk, játszottunk, ismerkedtünk a bibliai történetekkel. Jó időben a Balázskertben tartottuk a gyerekórát. Őszi, téli napokon Gyuri bácsi már délután befűtött, hogy az utcán fagyoskodó gyerekek felmelegedjenek.

Pécsről munka után busszal utaztam ki Hidasra, gyalog végig a falun oda- és vissza. A gyér közvilágítás, a hangosan ugató kutyák sem törték meg a lelkesedésemet, a szívem tele volt a szolgálat örömeivel, és ez az időszak későbbi szolgálatomra is nagy hatással volt.

A kaposszekcsői gyerektáborok minden évben nagy élményt jelentettek a gyerekeknek. A családok megkeresése, hogy engedélyezzék a gyerekek elutazását, a vonatút megszervezése, a sátras táborozás, közel egy héten át más gyerekekkel, sok játék, bibliai történetek és még számtalan élmény fűződik a kaposszekcsői csendesnapokhoz. Mindig volt félelem és aggodás is a szívemben, de magunk mögött tudhattuk a hidasi testvérek imáit, és így minden alkalommal baj nélkül érkeztünk haza.

A gyerekek egy-két ünnepet kivéve, nem jártak a gyülekezetbe. De talán mégis volt valami „Isten-élményük” a gyerekórák kapcsán, ha nem is alakult ki gyülekezeti kötődés bennük. Úgy gondolom, - és remé-

lem, - hogy a gyerekorák élménye, és a hallott bibliai történetek megmaradtak a szívükben. Sokszor énekeltük:

„Az Isten szeretet, megváltott engem,
Az Isten szeretet, szeret engem
Újra elmondom hát, szeret az Isten
Szeret az Isten még engem is.”

Vajon eszükbe jut-e az azóta felnőtté vált gyerekeknek, hogy az Isten szeretet és őket is szereti? Nem tudom. De imádkozom, hogy az élet nehézségei közepette felébredjen szívükben a vágy az Úr Jézus és a gyülekezet iránt. Az én feladatom a magvetés volt, az imádságot azonban folytatnom kell, hogy Isten népe szaporodhasson Hidason és mindenütt, ahol az Ő követői élnek.

SZTUPKAINÉ PÁL ZSUZSANNA

4. Tartsd meg a nyugalom napját, és szenteld meg azt

A héber eredeti szövegben ez a parancsolat így hangzik: *Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt* (II. Mózes 20:8), ill. *Tartsd meg a nyugalom napját, és szenteld meg azt* (V. Mózes 5:12).

A szombat (szombat) lényegét alapvetően egy lehetőség szerint teljes körű munkaszünet jellemzi. A legtalálhatóbb fordítás: a *pihenőnap* lenne. Ez az antik világ számára rendhagyó dolog volt. Bár az antik társadalomban sok vallásos ünnep létezett, amelyben nem dolgoztak, de egy rendszeres pihenőnap, amely az egész közösségre vonatkozott, nem volt ismert. Ez oka volt a gúnyolódásnak, de a csodálatnak is. A negyedik parancsolat alapvetően szociális jótéteményként jelöli meg a szombat megtartását. Istentől védett, ezért kell *megszentelni*, azaz az Istennek rendelkezésére bocsátani. De éppen Isten napjaként az ember napja is.

Bár léteztek különleges szombat-áldozatok, a szombat középpontjában nem istentiszteleti ünneplések álltak, hanem a munkaszünet. Magában a parancsolatban szóba sem kerül az istentiszteletek látogatása. Az a megfogalmazás, hogy: szenteld meg az ünnepnapot (magyarban: a nyugalom napját) tehát a parancsolat keresztény értelmezését jelenti.

A parancsolat indoklása a tízparancsolat mindkét megfogalmazásában eltérő módon történik:

1. A II. Mózes 20-ban lévő szövegben utalás található a teremtésről szóló közleményre. A hetedik napon Isten is megpihent teremtő munkájában. Az I. Mózes 2:1-ben és az azt követő versekben ez Isten szabadságát mutatja be a teremtéssel szemben: Ő több, mint egy teremtő princípium, amelynek mindig működnie kell. Isten távolságot tud tartani a teremtett dolgoktól. Így az embereknek sem szabad munkájukban felőrlődniük. Őket nem workoholistáknak teremtette, hanem embereknek, akik a munkától távolságtartást és pihenést engedhetnek meg maguknak, és ily módon időt nyerhetnek önmaguk és Isten számára.
2. Az V. Mózes 5-ben a szombatnapi (sabbat napi) nyugalmat az egyiptomi rabszolgaság alóli megszabadítással indokolja a Biblia, ami Isten cselekedete volt. A rabszolgáknak nem volt joga a pihenésre, nyugalomra. A sabbat megtartása annak a jele, hogy szabad emberként létezhetnek. Éppen ezért a szombatnapi nyugalmat a rabszolgáknak és rabszolganőeknek, ill. a szolgálóknak és cselédeknek is biztosítani kell. Ez is azt fejezi ki, hogy a sabbat eredeti értelme egy szociális jótétemény volt.

A zsidóság között a száműzetés időszaka után, és különösen a diaszpórában is a sabbat megtartása a hitvallás jelévé vált. Egyre jobban örködték afelett, hogy a munkaszünetet pontosan betartsák. Egy bonyolult előírásokból álló szabályrendszer fejlődött ki a sabbat megtörésének megakadályozására, de úgy, hogy az élethez szükséges tevékenységek is lehetővé váljanak. Ezért voltak például azon a véleményen, hogy a *kapuidon belül tartózkodó jövevény* alatt - akire a sabbat (szombat) előírásai szintén érvényesnek kellene lenniük - csak a zsidóságba átlépett prozelitát lehetne érteni, mert egy tetszés szerinti jövevény (idegen) nem volna képes magára venni a „sabbat terhét”. Ez volt a háttere Jézus sabbatra vonatkozó konfliktusainak. Ő a cselekedetei által világossá akarta tenni, hogy a sabbat Isten akaratának megfelelően *a szombat lett az emberért* (Márk 2:27). Ez azonban nem azt jelentette, hogy Jézus el akarta volna törölni a sabbatot (szombatot). Ő az eredeti céljának megfelelően ismét szociális jótéteményként szerette volna az emlékezetünkbe idézni.

Ez a keresztények számára is gyakran nehézséget okozott. Már a kereszténység korai időszakában a hét első napja, Jézus feltámadásának nap-

ja lett az a nap, amelyen istentiszteleti közösségbe gyűltek össze. A szombatot, mint a nyugalom napját továbbra is megtartották, legalábbis ott, ahol a gyülekezetben zsidó-keresztények is voltak. Azonban, amikor az őskeresztény gyülekezetből eltűnt a zsidó-keresztény kisebbség, a szombati nyugalom betartásának kérdése is elvesztette aktualitását. Konstantin császár volt az, aki Kr.u. 321-ben birodalmi törvénybe iktatva tette a vasárnapot a nyugalom napjává. Az egyházi törvényalkotásban aztán a „szolgai munka” tilalmát (amelyhez nem feltétlen tartozott a mezei munka is), összekapcsolták a vasárnapi misén való részvétel kötelezettségével is.

A lutheri reformációban a „szombat-nyugalom” vasárnapi gyakorlásában egy túlhaladott törvénykezést láttak. A parancsolat szabad fordítása által, amely szerint: „szenteld meg az ünnepnapot”, a hangsúly teljesen az istentisztelet-látogatásra kerül (lásd a Luther Kiskátéjában szereplő magyarázatot: „..., hogy a prédikációt és az Ő igéjét meg ne vessük”). Ez részben oda vezetett, hogy lutheránus vidéken vasárnap is dolgoztak. A cégek alkalmazottai, teljes személyi állománya szervezett formában részt vett az istentiszteleten, és utána visszatértek a munkahelyükre, folytatva a munkát.

Ezzel szemben a református hagyományban, különösen angol-szász vidékeken a vasárnap megszentelését nagyon szigorúan betartották. Angliában és egyes amerikai államokban néhány évtizeddel ezelőttig nem csak mindenféle nem létfontosságú munkavégzést tiltottak meg, hanem mindenekelőtt mindaz is tilos volt, amely szórakozásnak, vagy kedvtelésnek tűnt. Ez részben befolyást gyakorolt a metodista mozgalomra is. Az, hogy vasárnap még a sürgős aratási munkákat sem végezték el, még az én fiatal koromban is az Isten igéjéhez való hűség fontos kifejezése volt. Erről a területről származnak egyes mozgalmak is (különösen az adventisták és a baptisták egyik ága), akik meg vannak győződve arról, hogy a keresztényeknek is meg kellene tartaniuk a hét *hetedik* napját.

Ha a parancsolat eredeti jelentésére tekintünk vissza, ahogy azt annak idején Jézus is újból kiemelte, akkor az érvényes, hogy emlékezzünk meg arról, hogy egy olyan napról van szó, amelyet Isten az embernek azért adott ajándékba, hogy azon a napon nyugalma legyen. E parancsolat központja nem annyira a mindenféle munkavégzés tilalmát jelenti, hanem megparancsolása, hogy ezt a napot úgy ünnepeljük meg, ahogy azt Isten értette. A vasárnap modern meghatározása hogy az egy „szociális

biotop”, elég pontosan találja el azt, amit a sabbat-parancsolat kimond. Azáltal, hogy az emberek szabadságot nyernek arra, hogy megpihenjenek a munkában, azt a szabadságot ünneplik, amelyet Isten ajándékoz nekik. Ez aztán részleteiben egészen konkrétá válhat: szabadságot jelent önmagunk számára, minden workoholista (munkamániás) számára, és ezáltal felszabadítást mindenféle formájú teljesítményvállás okozta rabszolgaság alól. Ez szabadságot jelent egymás számára, családot és barátok számára, és ezáltal néhány embernek a magányuk börtönéből való kiszabadulássá kellene válnia. És ez szabadságot jelent Isten iránt: mindazok számára, akik életükben partnerre vágnak; ez a szabadság biztosítja azt a szabad teret, hogy Istenre és az ő igéjére figyeljünk. Őt másokkal együtt közösen ünnepeljük, közösen hozzuk elé kéréseinket, és tiszteljük őt.

Ezzel elérkeztünk a parancsolatok első csoportjának végére, amelyeket az első tábla parancsolatainak neveztünk. Ha a kettős szeretetparancsolatot minden parancsolat összefoglalásának tekinthetjük, akkor ezen első táblán álló parancsolatok összefoglalása az lenne, hogy: „Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!” (V. Mózes 6:5). Ez alapján mindent kifejezne, amit az Isten és az ember közötti kapcsolatról mondani kellene, és amit ezek a parancsolatok szabályozni akarnak. Azonban ez a szeretet is segítségre szorul. És ez a négy parancsolat nem is jelent mást mint: segítségnyújtást, és figyelmeztetést arra vonatkozóan, hogy kell megélni egy nagy szeretetet, nevezetesen az Isten iránti szeretetet:

- Csak egyedül őt illesse ez a szeretet, és senki mást - erről beszél az első parancsolat.
- Semmilyen kép nem állhat helyettesítésként, vagy segítségként a szeretett (Isten - [a fordító]) és mi közénk - erről világosít fel minket a második parancsolat.
- A szeretetthez fűződő kapcsolattal nem szabad manipulálva visszaélni - erről szól a harmadik parancsolat, amikor attól óv, hogy az ő „nevével” visszaéljünk.
- Szükségünk van olyan időszakokra, amelyeket arra tartalékolunk, hogy megéljük ezt a szeretetet - erre tanít bennünket a negyedik parancsolat, amely a nyugalom napjáról szól.

Szabadság

„...ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” (II. Korintus 3:17)

Úr Jézus Krisztus!
Úrnak mondalak, Úrnak nevezlek.
De mégis olyan sokszor szabadítom fel magamat
a te hatalmad alól.

Aztán megbánom. Mindig megbánom.
Utólag.

Pedig, ha nem te vagy az Úr
az életemben,
ebben az országban,
az egész teremtett világon, akkor minden
relatívává,
viszonylagossá válik.
Akkor minden értékét veszti.

Úr Jézus Krisztus!
Uram! Szabadítóm!
Kérlek, ments meg
Nélküled való önmagamtól!

...hogyan szabad legyek.

Szabad:

a te hatalmadba odaszálni az életem.

Szabad:

téged tekinteni Úrnak, egyedüli Úrnak tekinteni az életemben.

Hogy kesergő lemondás helyett
örömteli reménységé váljon az imádságom:
„Legyen meg a te akaratod!”

Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Isten gyűlöli a kevélyeket

Isten gyűlöli a kevélyeket (Zsoltár 119:21), akik megelégszenek önmagukkal, akiket nem érdekelnek az isteni és emberi jogok, akik számára az irgalmasság semmit sem jelent, s akik megvetik Isten ígését és a hívőket. Az Isten előtti büszkeség minden engedetlenség, minden erőszakos cselekedet és könnyelműség gyökere. A büszkeség minden felháborodás, lázadás és rombolás eredete. Minden büszkeség felett azonban ott van a szörnyűséges fenyegetés, amelyből a büszkék semmit sem értenek, de a hívők felismerik: ez az evangélium. „... *Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.*” (I. Péter 5:5) Isten fenyegetése a büszkékkel szemben az, hogy Isten a gyengékkel és az alázatosakkal van - ami egyetlen szóban kifejezve: Jézus Krisztus keresztje...

Isten ígérének hirdetése az egyetlen komoly fenyegetés a büszkévé vált emberiség számára. De Isten ígéréhez erejének jeleit is megadta. A történelem menetében Isten olykor már beváltja fenyegetését, és a hívők közössége már a mostani időkben is csodálkozva és borzongva látja, hogy a büszkék elbuknak, és tönkre mennek. Isten azonban megóvja a híveket a farizeusi biztonságtól, mert fel kell ismerniük, hogy a büszkékkel együtt mindig büntelnek is elvesznek, így Isten látható ítéletei a hívők előtt is rejtve maradnak.

DIETRICH BONHOEFFER
JÖJJ VELEM! CÍMŰ KÖNYVBŐL

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

2021. október 3-án, a hidasi gyülekezet 75 éves jubileumán résztvevők

